ואי סלקא דעתך מרפה היינו מסוכנת

לכתוב רחמנא חלב נבלה יעשה לכל מלאכה

יוחלב מרפה לא תאכלוהו ואנא אמינא ומה ₪

מחיים אתי איסור מרפה חייל אאיסור חלב

לאחר מיתה מיבעיא אלא מדכתב רחמנא ינבלה מכלל דמרפה לאו היינו מסוכנת

מתקיף לה מר בר רב אשי ודלמא לעולם

אימא לך היינו מרפה היינו מסוכנת ודקאמרת

נבלה דכתב רחמנא ל"ל להך נבלה דלא אתיא

מכח מסוכנת והיכי דמי שעשאה גיסמרא

התם נמי אי אפשר דלא הוי מסוכנת פורתא

מקמי דליפסק לרובא ואיבעית אימא א"כ

לימא חלב נבלה וטרפה חלב חלב למה לי

זו היא שאין חלבה חלוק מבשרה ויש לך

אחרת שחלבה חלוק מבשרה ואיזו זו מסוכנת

ואיבעית אימא מהכא 20 ואומר אהה ה'

אלהים הנה נפשי לא מטומאה ונכלה וטרפה

לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי

בשר פגול הנה נפשי לא מטומאה "שלא

הרהרתי ביום א לבא לידי שומאה בלילה

ונבלה ומרפה לא אכלתי מנעורי ישלא אכלתי

בשר כום כום מעולם ולא בא בפי בשר

פגול שלא אכלתי מבהמה שהורה בה חכם

משום רבי נתן אמרו ישלא אכלתי מבהמה

שלא הורמו מתנותיה אי אמרת בשלמא

שריא היינו רבותיה דיחזקאל אלא אי אמרת

אסירא מאי רבותיה דיחוקאל ה"ד מסוכנת

אמר רב יהודה אמר רב יכל שמעמידין אותה

ואינה עומדת רב חנינא בר שלמיא משמיה

דרב אמר או יאפילו אוכלת בקעיות רמי בר

יחזקאל אמר אפילו אוכלת קורות בסורא מתני

הכי בפומבדיתא מתני הכי היכי דמיא

מסוכנת אמר רב יהודה אמר רב כל שמעמידין

אותה ואינה עומדת ואפילו אוכלת בקעיות

רמי בר יחזקאל אמר אפילו אוכלת קורות

א) זבחים ע., כ) לקמן מד:,
 ג) [שם: מגילה כח.],
 ד) עיין רש״א,

הגהות הב"ח (A) תום' ד"ה ומה וכו' דכי היכי: (ב) בא"ד ויחול על איסור חלב לגבלה וכו׳ למימר בטרפה:

הוהות מהר"ר רנשבורג

א] גמ' אפי' אוכלת נקעיות. נ"ב פי' חתיכות של עלים כן פי' הערוך מחיים וכו׳ נמי אחיא מק"ו כדכחיבנא לעיל כל"ל וכ"כ מהרש"א במהדורא בתרא ובעל קיקיון דיונה וכוונתם למ"ש התוס' לעיל בד"ה השתא מחיים וכו' ודלא כמהרש"ל במהדורל המל

שימה מקובצת

לו שלא הרהרתי ביום לון ש. ובאתי לידי יו ובחלב טרפה לחודה לכתוב: גן אלא בנבלה מכלל דמסוכנת: וכו׳: כן חלב לבדו הס״ד ומה"ד שאיז חלבה חלוק הס"ד ומה"ד יש לך אחרת שחלבה חלוק מבשרה שאיסור וכו': 1] לפי שמסוכנת היא דנבלה ממש: ז] (ואט"ף שהוא לאוכלה) נרשם עליו ונ״ב לא ומצא רמ"י: **מו** אפי חיות וכח בשיניה שאוכלת בקעיות עצים י"ל מחמת כן וכיון דאינה עומדת . מסוכנת היא: **טו** ורמי בר מטוכנות היא: ען נו מי בו יחזקאל לא פליג אדרב יהודה אלא לטפויי אתא וכן רב חנינא) נרשם עליו ונ״ב שבס״י לא נמצא: 1 אתיא מק״ו לפירושו: יאו הוה מסתבר נמי לאוקומי בה לאו דטרפה דכי היכי דעשה: **יכ**ן וא״כ נבלה דכתב רחמנא דחל מיתה ומטמא מיבעיא וליכא למפרך: **יד]** שלא יהא במסוכנת אלא איסור

: עשה

אי ס"ד טרפה היינו מסוכנת לכחוב רחמנא חלב נבלה יעשה לכל מלאכה. לאשמועינן דלא מטמא חלב משום נבלה ולשתוק מאזהרת אכילתו ובחלב טרפה שמסוכנת לחודא לכתוב לא תאכלוהו לאשמועינו . דחייל איסור מסוכנת אאיסור חלב ואנא ידענא דכ"ש דכי מייתא

אחי נמי איחור נדלה וחייל נוליה: ומה מחיים. דאיסור מסוכנת אינו אלא מחמת קירוב מיתה ואתי וחייל האיסור חלב נבלה גופה מיבעיה: אלא. מדאילטריך לאשמועינן בנבלה ש דאיסור נבלה חייל אאיסור חלב: מכלל דמסוכנת לאו טרפה מיהרי. ואלטריד לאשמעינן בהך נבלה דאתיא מכח מסוכנת ולא אתיא מכח טרפה שלא נטרפה קודם לכן דתיחול אאיסור חלב. ומק"ו דטרפה דאמרינן ומה מחיים כו' לא מלינן למילף גבי נבלה דאיסור נבלה חייל אאיסור חלב דטעמא דטרפה לאו משום קירוב מיתה הוא אלא משום חסרון כדמלרכינן לתרווייהו בזבחים בפרק חטחת העוף (דף ע.): די כגון שעשחה גיסטרא. והיא עדיין מפרכסת דאמר בפ"ק (לעיל דף כא.) עשאה גיסטרא נבלה דזו לא נסתכנה קודם נבלותה ואינטריך לאשמועינן דתיחול איסור נבלה אחיסור חלב: עשאה גיסטרא. חתכה לשנים לרחבה: א"כ. דמסוכנת אסירא: לימא קרא חלב נבלה וטרפה וגו'. ולאשמועינן דאתי איסור נבלה וטריפה וחייל אאיסור חלב ל"ל למכתב וחלב טרפה למידרשיה אייתר ולמימר דטרפה הוא דקאמינא לך דהיא וחלבה אסורים הוכדמוהרנא לך דחייל איסור טרפה אחלב אלמא שני איסורים יש בה אבל יש לך אחרת שהיא קרובה למיתה כזו ואין בה אלא איסור חלב לבדוח: שחלבה חלוק מבשרה. שאיסור חלב נוהג בה משנולדה ותו לית בה איסורא אחרינא: הנה נפשי לא מטומאה. יחוקאל קאמר ליה להקב"ה לפי שהיה אומר לו קח לך חטים ושעורים וגו׳ ועוגת שעורים תאכלנה והיא בגללי לואת האדם תעוגינה לעיניהם: מקרה יום ומקרה לילה לא כתיב בקרא ולא גרסינן ליה: לידי טומאה. קרי: כום כום. שחוט שחוט שלה תמות

למימר דא"כ מאי רבותיה: שהורה נה חכם. שנולד בה ספק והולרך לשאול לחכם להתירו: מתנותיה. הזרוע והלחיים והקבה שואע"פ שהוא היה כהן ובלא הרמה יכול לאוכלה: שריא. מסוכנת: היינו רבוסיה. דאע"ג דשריא כיון דמאיסה לא אכלמיה: אפילו אוכלם בקעיות. שישח לה כח בשיניה דכיון דאינה עומדת מסוכנת היא: שרמי בר יחוקאל. לא פליג אדרב יהודה אלא לטפויי אתא וכן רב חנינא: בסורא מסני הכי. כדאמר דרב חנינא הוסיף אדרב יהודה אפילו אוכלת בקעיות ובפומבדיתא מתני דרב יהודה גופיה סיים בה הכי: גועה

אשכחינהו שמואל לתלמידי דרב אמר להו מאי אמר רב במסוכנת אמרו ליה הכי אמר רב לפי שמסוכנת היא חנבלה ממש ליכא גועה

ומה מחיים אתי איסור מרפה וחייל אאיסור חלב. פי׳ נקונטרס ומה מחיים דאיסור מסוכנת אינו אלא מחמת קירוב מיתה חל על איסור חלב נבלה גופה מיבעיא ומדאינטריך לאשמועינן בנבלה מכלל דמסוכנת לאו טרפה מקרי ואינטריך לאשמועינן בהך

נבלה דאחיא מכח מחוכנת ולא אחיא מכח טרפה שלא נטרפה קודם לכן דתיחול אאיסור חלב ומק"ו דטרפה לא אתיא דטעמא דטרפה לאו משום קירוב מיתה הוא אלא משום חסרון כדמלרכינן לתרוייהו בזבחים בפרק חטאת העוף (דף ע.) וקשה לפירושו דאמאי לא ילפינן שפיר שיחול איסור נבלה על איסור חלב מק"ו דטרפה דאי משום דטרפה מחסרא נבלה נמי כיון דמתה אין לך חסרון גדול מזה ועוד מאי פריך בתר הכי ודלמא אינטריך קרא לנבלה דלא אתיא מכח מסוכנת ההיא נמי אתיא מק"ו ב] יו לעיל וע"ק נהי נמי דמסוכנת לא הוי בלאו דטרפה מ"מ תתסר בעשה מקרא דואת החיה דמשמע שאינה חיה לא תיכול ומיהו בזה י"ל אי הוה מוקמא קרא דואת החיה במסוכנת לאוסרה הוה מסתבר יאן ליה נמי לאוקומי בה לאו דטרפה (א) וכי היכי דעשה דואת החיה מתוקמא בתרוייהו דתרוייהו מיקרו אינה חיה ה"נ לאו דטרפה מתוקמא בתרוייהו וא"כ נבלה ים דכתיב דחל על איסור חלב ל"ל ור"ת מפרש דה"ק ומה טרפה דמחיים לא מטמא חייל על איסור חלב גבלה דלאחר מיתה יגו מטמא מיבעיא וליכא למיפרך כדפריך גפרק חטאת העוף (ג"ז שם) דטרפה חמורה דחייל איסורה מחיים דהתם קאמר לפי המסקנא דהכא דמסוכנת שריא אבל למאי דבעי למימר השתא דאיסור נבלה נמי מתחיל איסור שלה מחיים דא"א שלא היתה מסוכנת ומסוכנת אסירא מטעם נבלה מחמת קירוב מיתה ואפילו אם נאמר שלא יהא ידו מסוכנת אלא איסור עשה לא שייך למיפרך מה לטרפה שכן מחיים בלאו כיון דמ"מ איסור נבלה מחיים שפיר הוה ידעינן לה שיחול על איסור חלב מק"ו דטרפה אבל השתא דמסוכנת שריח שייך שפיר למיפרך מה לטרפה שכן חל איסור שלה מחיים תאמר

בנבלה שאין כאן איסור מחיים כלל והשתא פריך שפיר בתר הכי דלעולם אימא לך מסוכנת אסורה ואלטריך קרא שיבא איסור נבלה ויחול על איסור חלב (כ) ונבלה דלא הוי מסוכנת מעיקרא כגון שעשאה גיסטרא דההיא לא נאסר מחיים ולא אתי בק"ו דטרפה ורבינו גרשום היה מפרש ומה מחיים אתי איסור טרפה חייל אאיסור חלב אע"ג דליכא למימר דטרפה מגו דחייל אהאי איסור חייל נמי אהאי איסור דחלב נבלה של אחר מיתה שהיתה מסוכנת בתחלה דאיכא למימר מגו דחייל האי איסור נבלה אאיסור מסוכנת חייל נמי אאיסור חלב לא מיבעיא אלא ודאי מדאיצטריך קרא למכתב

נבלה מכלל דמסוכנת שריא לגמרי והשתא פריך שפיר ודלמא איצטריך לעשאה גיסטרא דליכא מגו שהרי לא היתה מסוכנת וקשה לפי׳ שאין הש"ס מזכיר מגו זה כלל ועוד דאיכא למיפרך דאיכא נמי מגו בטרפה דחייל נמי אאיסור שאינו זבוח ולמ"ד בפרק גיד הנשה (לקמן דף קג.) בהמה בחייה לאברים עומדת חייל נמי איסור טרפה אאיסור אבר מן החי ואיכא מגו ועוד אפילו כי אמרת דמסוכנת אסירא ואיכא מגו בנבלה לא שייך למילף מק"ו דטרפה כיון דאיכא למיפרך מה לטרפה שכן אסורה מחיים כדפריך בזבחים (דף ע.): שלא הורמו מתגותיה. ואם תאמר לרבי יוחנן דאמר לקמן בפרק הזרוע (דף קלב:) האוכל מבהמה שלא הורמו מתנוחיה כאילו אוכל טבלים מאי רבוחיה דיחזקאל אע"ג דיחזקאל כהן היה כהן עלמו לריך להפריש תרומות ומעשרות ואסור לאכול טבל ויש לומר דרבי יוחנן סבר כמ"ד שלא אכל מבהמה שהורה בה חכם: שלא חרהרתי ביום בו'. ואם תאמר מאי רבותיה דיחזקאל והלא כל אדם נמי אסור כדאמר בפ"ק דמסכת ע"ז (דף כ:) ובפרק נערה שנתפתתה (כמובות דף מו.) ונשמרת מכל דבר רע שלא יהרהר ביום כו' וי"ל דאפ"ה חשיב ליה רבותא משום דאמרינן בפרק גט פשוט (ב"ד דף קפד:) שלשה דברים אין אדם ניצול מהם בכל יום הרהור עבירה ולשון הרע ועיון מפלה:

קרד א מיי פכייל מהלי
אמרי ביאה הלי כל
ממג לאון קכו טושיע
אהיע סיי כג סעיף ג:
קשו ב מיי פייד מהלי
מאכלות אסורות
הלייצ סמג לאון קלב טוש"ע יו"ד סי' יו סעי' ג: קמו ג ד מיי שם הלי"ג סמג שם טוש"ע יו"ד שם סעיף א: תורה אור השלם ו. וחלב נבלה וחלב יַעְשֶּׁה יֵעְשֶׂה וְאָכֹל מלאכה . ויקרא ז כד תאכלהו 2. וְאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנְי אֱלֹהִים הִנֵּה נַפְשִׁי לֹא אֱלֹהִים הִנֵּה נַפְשִׁי לֹא ְּמֶטְמָּאָה וּנְבֵלֶּה וּטְרֵפָּה לא אָכַלְתִּי מִנְּעוּרֵי וְעַד עִתָּה וְלֹא בָא בְּפִי בְּשׁר

קיד א מיי׳ פכ״א מהל׳

רבינו גרשום

יחזקאל דיד

ואנא אמינא מחיים אתי איסור טרפה וכו'. כלומר טרפה אתי איסור טרפה וחייל על איסור חלב דהיינו נבלה מיבעיא: אלא מדכתיב רחמנא נכלה וכו׳. למיכתב נבלה דלאחר מיתה מכלל דטרפה לאו אי אפשר דלאו הויא מסוכנת כו'. ועדיין אימא כן דאי טופוז היינו מסוכנת לא הוה איצטריך . למיכחר ורלה דלאחר מיתה כדאמרינן לעיל: זו שאין חלבה חלוק מרשרה דחרוייהו אסירי. שחלבה חלוק מבשרה. שהחלר אמור רלומר כוס זו היא מסוכנת שאמר כוס כוס מהרה חכם. כלומר שצריך חכם להורות בה (חכם) שלא היה בה שום ספיקא לאסור: שלא הורמו תחיים... אפי׳ אוכלת כלומר אר זיכור מתנותיה הזרוע והלחיים אוכלת חתיכות של עץ